

Tova Arvidsson Romero

Att segla ensam med barn. (Del 1 inför avfärden)

Plötsligt ändras dina familjeförhållanden. Du kommer inte längre självklart vara två vuxna ombord. Och hemma har du ett litet barn som älskar att vara ute på sjön precis som du. Kommer jag ens klara att lägga ut båten själv? Kommer jag att klara att lägga till själv? Tänk om det händer mig något? Frågorna tornar upp sig. Och oron. Men det går. Det kräver bara än mer förberedelse än vanligt.

Först den rädsla som man kanske känner för att det ska hända en själv något som sätter den lilla i problem. Jag befann mig själv utanför Sandhamn en tidig morgon. Inte en båt i sikte. I ruffen snusade min femåriga dotter. Då drabbades jag plötsligt av en känsla av vad gör jag nu om jag drabbas av en stroke? Tanken var smått vansinnig, men jag måste ju hantera den.

Varför skulle jag drabbas av en stroke just nu efter femtio år? Det är ju trots allt inte så sannolikt. Och skulle det hända i exempelvis i en bil med mig vid ratten så

vore det en katastrof även om jag hade fler vuxna i bilen. Man kan inte leva med ett katastroftänkande, men man kan förbereda sig bra.

Först till frågan om att lägga ifrån och lägga till. Det är svårare att göra själv. Så är det. Och detta är alltid det kritiska ögonblicket. Underlätta detta så långt det bara möjligt är. Går det att resonera med hamnkapten och få en plats som är lite enklare och mer skyddad för vind. Finns det bomplatser är det alltid enklare. Då slipper du avdrift i sidled. Införskaffa gärna en bryggfender och en stävfender som skyddar om farten blir för hög. Har du möjlighet att investera i ankarspel är det alltid en hjälp. Min sjuåring kan sköta ankaret och trycka på knappen samtidigt som jag bär av.

En dinge är man alltid hjälpt av. Den allra enklaste formen av ankring är ju att ligga på svaj. Med en dinge kan man ta sig in för promenader och bad. Det är som alla vet viktigt att veta vindriktningar innan man väljer natthamn. Är man själv så är det otroligt viktigt. Ska man göra allt själv så kan det inte blåsa fel. Då kanske man inte kommer därifrån. Är man minsta tveksam välj svajankring. Och välj stoltheten och be alltid om hjälp. Man får hjälp om man ropar och säger att man är ensam.

Barn är ju barn. Och de kräver sin uppmärksamhet även när seglen står fulla av vind. Idag finns ju Ipad och TV. Jättebra att låta dem se en film. Det brukar hålla dem nöjda under några timmar. Förbered med vatten, frukt och en lättare god lunch. En köttbullemacka, lite korv som de kan äta av själva. Hunger är inget bra på sjön som alla vet. Jag seglar aldrig längre än tre timmar. På den tiden hinner man 15 distans. Längre än så blir det kanske lite gnälligt. Om jag måste gå längre går jag upp tidigt när hon fortfarande sover.

Ett medlemskap i Sjöräddningssällskapet är verkligen något jag kan rekommendera. Inte bara för när det är riktig kris utan när man behöver hjälp med något som slutat fungera på båten. De är ju otroligt hjälpsamma.

Jag har seglat nu i tre säsonger. Det blir bara enklare och enklare. Och vi har det fantastiskt ihop jag och min lilla tjej. Hon har lärt sig att jag behöver lite utrymme och inte kan göra allt som hon vill precis då hon vill det. Hon har lärt sig att vänta lite. Med plotter ombord så har man en otrolig hjälp om man behöver springa ned i ruffen.

Incidenterna numera är väl i stort detsamma som när jag seglade förut. Det händer småsaker hela tiden på sjön. Men om vi kommer ihåg. Båten är ett bruksföremål. Går det sönder något så får man använda sin försäkring och laga det. Svårare än så är det inte.

Kasta loss och njut av att segla tillsammans med barn.

Mitt viktigaste råd blir. Om du tvekar kring något. Välj ALLTID den enklaste lösningen.

Mikael Romero (text och foto)